

17 april 2021

foto's Valentina Vos

tekst Sara Berkeljon

BEATRIJS SMULDERS

‘Je kunt véél beter niet
neuken, dan slecht neuken’

Ze vindt dat mannen minder moeten klaarkomen, noemt bevallen een seksuele daad en meent dat saaie seks slecht is voor de vagina. Verloskundige, auteur en ondernemer Beatrijs Smulders is niet bang om de knuppel in het hoenderhok te gooien.

Beatrijs Smulders wil – nee, eist – meer penisbeschaving.

Dat schrijft de bekendste verloskundige van Nederland in *Bloed*, het eerste deel van een ambitieus, autobiografisch drieluik over vrouwelijke seksualiteit. Op het omslag staat een tekening van een vrouwelijk lichaam, zonder hoofd en van de achterkant gezien, vastgehouden door twee grote, bloedrode mannenhanden. 'Persephone, de godin van de lente, wordt ontvoerd door Hades, god van de onderwereld', verklaart Smulders (68) aan de werktafel in het Amsterdamse grachtenpand dat ze bewoont met haar man, documentairemaker Roel van Dalen. Hij – kaal, brillette, hardlooptkleding – serveert thee en koekjes.

Dat beeld van Persephone en Hades staat symbool voor seksueel misbruik van vrouwen – Smulders kwam het in haar leven talloze malen tegen. Bij haar vriendinnen, van wie er veel niet zonder kleerscheuren uit de seksuele revolutie kwamen, en als verloskundige in haar praktijk in Amsterdam. De duizenden vrouwen van wie ze de bevalling begeleidde, namen haar in vertrouwen en vertelden haar niet zelden over hun seksuele trauma's. De daders: mannen zonder penisbeschaving; mannen die hun lusten niet kunnen beteugelen.

Ze was al aan het schrijven toen in 2017 de #MeToo-beweging wereldwijd van zich liet horen. Smulders voelde het als een steuntje in de rug. 'Wat ik dacht was: goed dat dit gebeurt, maar het is te klein. Het topje van de ijsberg. Seksueel misbruik is verschrikkelijk en komt voor op werkelijk enorme schaal. In Nederland heeft 33 procent van de vrouwen seksueel geweld meegemaakt, één op de tien vrouwen is verkracht. Dit zijn feiten. Cijfers. Het is angstaanjagend. En dan is Nederland echt niet het ergste land ter wereld, sterker nog, het is in de meeste landen een stuk erger dan hier.'

In een YouTubevideo zegt u dat 'de dreiging van de schandpaal een goed tegenwicht is voor de fysieke overmacht van de man'. Ja, het is goed dat vrouwen op dit gebied een grotere machtspositie hebben gekregen, want ze zijn daardoor iets

dichter bij mannen komen te staan. Vrouwen zijn over het algemeen juist te weinig schandpalerig. Als ze door hun vader zijn misbruikt, hebben ze nóg de neiging hem te beschermen. Vrouwen lijden enorm onder dat seksuele geweld, en zo gaat een groot vrouwelijk potentieel verloren, allemaal doordat sommige mannen gewoon niet kunnen ophouden met vrouwen te beschadigen. Vrouwen moeten opstaan, het aan de orde stellen, aangifte doen, hóp, naar buiten ermee. Mannen moeten beseffen dat ze hun lusten moeten beteugelen. En dat er anders een zware straf kan volgen. Chemische castratie, wat mij betreft. De schandpaal is wel het minste.'

Smulders werd beroemd als verloskundige en ondernemer, met een Geboortewinkel en een Geboortecentrum in Amsterdam Oud-West, en als auteur van de bestsellers *Veilig zwanger*, *Veilig bevallen* en *Veilig door de kraamtijd*. Gehaat werd (en wordt) ze ook, door vrouwen die haar zien als thuisbevallingsapologeet en tegenstander van pijnbestrijding. Het beeld klopt niet, zegt Smulders. 'Ik druk me in interviews soms onhandig uit, maar ik ben eigenlijk genuanceerd. Thuis bevallen is geweldig, maar het is ook fantastisch dat het ziekenhuis er is. De ruggeprik is voor veel vrouwen een zegen. Ik ben een voorstander van de keuzevrijheid van vrouwen om te bevallen waar ze zelf willen, omdat die emanciperend is. In interviews wil ik soms te veel zeggen. Daarom ben ik blij met deze boeken, eindelijk heb ik de kans alles echt te onderbouwen. Sommige mensen zeggen: een drieluik? Is dat niet een beetje overdreven? Helemaal niet! Ik hoop dat het me lukt om alles in drie boeken te persen. Harry Potter had ook zeven boeken nodig.'

Die maakte ook wel heel veel mee. 'Ik ook! Ik heb duizenden bevallingen begeleid. Ik kon voor deze boeken putten uit schriften vol aantekeningen. Vrouwen hebben mij in vertrouwen genomen en hun diepste zieleroverselen verteld. Toen ik als jong vroedvrouwje begon, in een achterstandswijk in Amsterdam, schrok ik ontzettend van wat vrouwen me allemaal vertelden. Huiselijk geweld, incest, misbruik – ik was er stuk van, daarover had ik op de opleiding nooit iets geleerd. Als jong meisje had ik een positief beeld van seksualiteit. Ik stond er zo vrolijk in. Dat kalfde steeds verder af.'

Was u naïef, over seks? 'Nee, ik zou juist iedere jonge vrouw

'De biologie van mannen en vrouwen is zó verschillend, en die verschillen bepalen ons hele seksuele gedrag'

CV

29 juni 1952
Geboren in Berg-eijk.

1979 Oprichting eigen verloskundigenpraktijk.

1990 Oprichting Geboortecentrum Amsterdam.

1995 Boek *Veilig bevallen*.

1999 Boek *Veilig Zwanger*.

2005 Boek *Veilig door de kraamtijd*.

2011 Oprichting Geboortehuis in de Geboortestraat.

2012 Andreaspenning van de stad Amsterdam voor zowel landelijke verdiensten voor de verloskunde als verdiensten voor de stad Amsterdam.

2021 Boek *Bloed*, eerste deel van een trilogie.

Beatrijs Smulders is getrouwd met filmregisseur Roel van Dalen. Ze hebben twee zoons.

zo'n positief beeld van seks toewensen. Tegelijkertijd is het als vrouw goed te beseffen dat seks twee kanten heeft: het kan leiden tot grote gelukzaligheid, maar ook beestachtig zijn. Mannelijke seksualiteit is bovendien iets heel anders dan vrouwelijke seksualiteit. Het grootste verschil is dat een man seksuele ervaringen makkelijk kan objectiveren. Hij kan met een vrouw naar bed gaan zonder met haar een band te voelen. Voor een vrouw is dat haast onmogelijk, en dat is niet zo vreemd. Je bent de ontvangende partij, gastvrouw – en je moet maar afwachten hoe de bezoeker zich zal gedragen. Je kunt er zwanger van worden, zelfs met de

pil. Tijdens de seksuele revolutie zijn vrouwen zich gaan aanpassen aan mannelijke seksualiteit, met alle negatieve gevolgen van dien.'

U bedoelt dat vrouwen zich in bed als mannen zijn gaan gedragen? 'Ja. Een onenightstand is geen probleem, zeggen meisjes tegenwoordig. Terwijl ik weet: als een meisje een geweldige nacht met een jongen heeft gehad, zit ze de volgende avond toch met haar telefoon in haar hand te wachten tot hij iets laat horen. Meisjes hopen altijd op iemand van wie ze kunnen houden. De seksualiteit van de vrouw drijft op oxytocine, een hormoon dat te maken heeft met verbinding, met liefdesgevoelens. Er komt ook lust bij kijken, uiteraard, en ik moet het niet verabsoluteren – dat is nogal eens het probleem, met mijn analyses, dat ik te stellig ben – maar dit is hoe ik het zie.'

Heeft u zich vroeger ook als een man gedragen? 'Ja, heel vaak, vooral tijdens de seksuele revolutie. Ik nam in relaties altijd de leidende rol aan, pantserde mezelf, koos voor volgzame oestromannen die ik vervolgens kon dumpen. Als ik het achteraf beschouw, was dat puur een defensiemechanisme. Lust vond ik geen probleem, maar voor liefde was ik bang, ik sloot me ervoor af. Ik heb van de seks ook genoten, hoor, tot het op zeker moment ging vervelen. Als vrouwen dol zijn op onenightstands vind ik dat trouwens helemaal prima. Ik ben absoluut geen moraalridder.'

Er zijn ook feministen die menen dat verschillen tussen man en vrouw vooral door cultuur en verwachtingen komen, dat de biologie helemaal niet allesbepalend is. 'Ja ja, genderneutraal. Nou, ik ben van een andere afdeling. De biologie van mannen en vrouwen is zó verschillend, en die verschillen bepalen ons hele seksuele gedrag. Een goede vriendin van mij is transgender. Zij haat haar mannelijke eigenschappen. Soms komt ze hier en vraagt ze mij om haar de oestrogenenspuut te geven, die ik dan geef. Een week later zegt ze dan: 'Heerlijk, ik ben weer lief.' Zodra die spuit is uitgewerkt, heeft ze zin om agressief te worden, zegt ze. Testosteron is een prachtig hormoon, overigens, net als oxytocine een liefdeshormoon, maar alleen als het in goede banen wordt geleid. Testosteron kan bij getraumatiseerde mannen leiden tot lelijkheid, onderdrukking en misogynie. Mannen die zelf onderdrukt worden, door bijvoorbeeld hun moeder, armoede, of een regime, vallen vaak terug op het onderdrukken van vrouwen. Een vrouw die in het nauw wordt gebracht, reageert meestal heel anders. Die richt zich niet op een ander. De ellende keert naar binnen, een vrouw verstijft, wordt depressief of krijgt een eetstoornis.'

De seksuele revolutie heeft vrouwen versterkt én verzwakt, schrijft u. U zegt dat u en uw vriendinnen nauwelijks bestand waren tegen al dat 'seksuele wapengekletter'. 'Laat ik eerst dit zeggen: het was geweldig. We waren vrij, hadden totaal geen zin in het moederschap, deden onze beha's uit, God was verdwenen. Het was een euforische tijd – in het begin. Maar na vijf jaar was het een slagveld, onder mijn vriendinnen. Veel verdriet, om ontrouw, om mannen die

weggelopen waren. Infecties, zwangerschappen, abortussen. Eindeloos met elkaar praten over problematische relaties. We waren niet voorbereid op de vrijheid. Later dacht ik: voor de jongens was het vrijheid, maar voor meisjes eigenlijk niet. Er was sprake van een nieuwe horigheid. De jongens hadden het voor het uitkiezen, gingen van de een naar de ander, meisjes pasten zich aan, maakten zich afhankelijk, gingen pleasen.’ **Zelf hield u, op advies van uw vader, al die tijd uw onderbroek aan, schrijft u.** ‘Gelukkig wel! Ik deed van alles, maar mijn onderbroek bleef aan. Zo ben ik die seksuele revolutie goed doorgekomen. Ik prijs mezelf gelukkig dat ik ook later nooit vaginaal getraumatiseerd ben. Ik was zelf ook erg *in charge*, moet ik zeggen. Als iemand egoïstisch was tijdens de seks, stond ik gelijk naast het bed te briesen. Ik bewaakte mijn grenzen erg goed.’

U bent meer dan eens door het oog van de naald gekropen. Op een vakantie in Italië ontsnapte u aan een groepsverkrachting. Is dat een kwestie van geluk? ‘Ik had daar zelf de hand in, want mijn primaire reactie is om bij gevaar keihard te gaan krijsen. Vroeger thuis werd ik niet voor niets Trijs Krijs genoemd. Mannen zijn als de dood voor vrouwenkrijs, het is hun *worst nightmare*. Niet iedere vrouw kan schreeuwen, er zijn veel meer vrouwen die bevriezen als ze verkracht worden, zich stil houden. Als je het wel kunt: krijsen.’

Je hebt testovrouwen en oestrovrouwen, zegt Smulders, net zoals je oestromannen en testomannen hebt, en alles daartussenin. ‘De testovrouwen hebben veel energie, kunnen hun mannetje staan en hebben vaak een topfunctie. Ik ben een echte testovrouw. Maar oestrovrouwen zijn óók heel geëmanicepeerd. Die hebben een functie in de zorg, drie kinderen en gaan ook nog boodschappen doen voor de zieke buurman. Dat zijn geen verwende prinsesjes. Ik heb testovrouwen gezien die vreselijk onder de plak zaten bij hun mannen, en oestrovrouwen die de koningin waren van hun gezin én maatschappelijk geweldig bezig.’

Hoe weet u dat u een testovrouw bent? ‘Ik heb een ongehoofde wil tot actie. Dat is in wezen een mannelijke eigenschap. Er is een enorm verschil in de actieradius van de testovrouw en die van de oestrovrouw. Maar beide typen zijn even hard nodig in onze maatschappij. Overigens ben ik in de loop van mijn leven meer naar oestrovrouw opgeschoven. Terwijl veel oestrovrouwen na de overgang juist meer testovrouw worden.’

Hoe kan het dat u na de overgang meer oestrovrouw werd? ‘De overgang was voor mij een enorme *blow*. Een omwenteling. De hormoonwisseling in de menopauze zette mij helemaal op stelten.’

Voor het eerst moet ze even naar woorden zoeken. ‘Jeetje, eh... het was de eerste grote crisis in mijn leven. Het was alsof mijn ziel op mijn deur kwam kloppen, alsof de hormonen de schaal van mijn ego kapotsloegen. Je moet je voorstellen: ik wás mijn werk. Vroedvrouw zijn was mijn identiteit. Het Ge-

‘Ik vind vrouwen geweldige wezens. Al zijn er ook héél veel kutwijven’

boortehuis, de Geboortewinkel, mijn boeken. Door de menopauze verdween die identificatie. Ik moest afscheid nemen van mijn werkzame leven, werd teruggeworpen op mijn wezenlijke zelf. Ik was echt de weg kwijt. Ik werd eerst heel bang, en daarna depressief. Lichamelijk was er ook van alles aan de hand, de ene opvlieger na de andere, slecht slapen. Ik dacht: ik kom hier gewoon niet doorheen. En die menopauze duurt tien jaar!’

Dat wist u niet, vantevoren? ‘Nee, ik dacht dat ik het fluitend zou doen. Ik ben laat moeder geworden, ik was 40 bij de eerste en 43 bij de tweede. Krap tien jaar later zat ik al in de overgang. Het is niet ideaal om de hele menopauze twee pubers thuis te hebben. Ik raad het iedereen af, om zo laat kinderen te krijgen. Ik ben in de overgang zelfs voor het eerst in mijn leven aan de pil gegaan. Mijn hele leven had ik me daartegen verzet, ik wilde geen hormonen die het prachtige mechanisme van de vrouwelijke cyclus kaltstellen. Maar toen dacht ik, tegen al mijn principes: laat ik maar aan de pil gaan,

misschien kan ik die menopauze dan tegenhouden. Vreselijk! Zo in de war was ik dus.'

U werd ook meer oestrovrouw, zegt u. Hoe merkte uw omgeving dat? 'Ik werd kwetsbaarder. Ik heb mijn hele leven gedacht en uitgedragen dat ik een stoer meisje was. Geen flauwekul, hup. Dat was mijn levenshouding. Ook in het werk, trouwens. Die vroedvrouwwerij in Nederland, de vrije keuze om thuis of in het ziekenhuis te bevallen, dat zou allemaal nooit veranderen, want daar ging ik dwars voor liggen. Ik heb de afgelopen vijf jaar een keiharde politieke strijd gevoerd om de eerstelijnsverloskunde – de praktijken in de wijken – voor de ondergang te behoeden. Het is iets verschrikkelijks dat die neoliberale minister Tamara van Ark de verloskunde integraal wil gaan bekostigen, zoals dat heet. De verloskundigen worden dan financieel afhankelijk van ziekenhuisorganisaties. Op den duur raken verloskundigen hun poortwachtersfunctie kwijt en neemt dure en onnodige medicalisering toe. De thuisbevalling zal gaan verdwijnen, want

het is goedkoper om verloskundigen op een lange gang van de ene verloskamer naar de andere te laten hoppen. De wetten van winst en verlies zijn belangrijker dan goede zorg voor vrouwen. Die plannen drijven mij tot wáánzin.'

U noemt bevallen 'een seksuele daad'. Waarom? 'Ja, daar nemen veel vrouwen aanstoot aan. Maar het is gewoon zo. De ene keer gaat er iets in, de andere keer gaat er iets uit. Bij een bevalling moet je opengaan, net als bij seks. De bevalling, en ook de borstvoeding, is een en al oxytocine. Seks ook. Ik denk dat we in onze maatschappij erg aan het ontlijven zijn, we zitten erg in ons hoofd. In de verloskunde zie je het ook, vrouwen worden banger om lichamelijk te bevallen, waarmee ik bedoel: vaginaal en in principe zonder pijnbestrijding.'

Hield u er rekening mee dat het bij uw eigen bevalling ook anders zou kunnen lopen? 'Ik dacht eerlijk gezegd dat ik heel goed zou zijn in bevallen. En ik wilde graag thuis bevallen. De eerste keer is dat niet gelukt, want de oudste was 8 pond en hij lag helemaal verkeerd. Ik heb thuis twee uur geperst en hij kwam er niet uit. Het werd een moeilijke vacuumbevalling in het ziekenhuis, met een knip, *the works*. De pomp schoot twee keer los, verschrikkelijk. Het was een gewelddadige bevalling, maar voor mij was het meesterlijk. Je hebt nu eenmaal niet voor het zeggen hoe je bevalt.'

Hoogleraar gynaecologie Bas Veersema stelde bij zijn benoeming vorig jaar dat een vaginale bevalling voor veel vrouwen gewoon niet geschikt is. Een grote baby in combinatie met een smal bekken leidt bij vrouwen die vaginaal bevallen vaak tot een verzakking op latere leeftijd. Een keizersnede is dan dus beter. Bent u het daarmee eens? 'Een grote baby die door een bekken wordt gesleurd, kan beschadigingen geven. In mijn geval is dat gebeurd, in de overgang kreeg ik een verzakking. Ik had het gevoel alsof er een soort zoutzak onder in mijn vagina hing. En daaraan moest ik geopereerd worden. Dus misschien was een keizersnede voor mij beter geweest, en tóch ben ik blij dat het ging zoals het ging.'

Als vrouwen een ruggeprik krijgen, zei u in een interview, bevallen ze met hun hoofd. U zei dat ze als moeder daarvoor 'met 1-0 achter' staan. 'Dat is een ongelooflijk stomme uitspraak van mezelf. Die neem ik terug. Dat doet geen recht aan die vrouwen. Mijn punt is dat vrouwen meer aankunnen dan ze soms denken. En dat pijn een functie heeft – door pijn gaat de vrouw uit haar hoofd, ze moet wel, en kan ze haar lijf de leiding laten nemen. Je geeft je over, net als bij goede seks. En daarna breekt de hemel open. Ik denk dat er de afgelopen decennia bij veel vrouwen onveiligheid is gezaaid in hun bek-

'De overgang was de eerste grote crisis in mijn leven'

kenbodemgebied. Door slechte minnaars, mannen zonder penisbeschaving. En dat heeft meer angst voor de bevalling teweeggebracht. Een gevaarlijke hypothese, dat weet ik. Maar het is mede hierdoor dat vrouwen de baringspijn niet meer willen voelen. Sommige vrouwen laten zich liever bij voorbaat helemaal verdoven.'

Niet zeuren, is dat niet toch een beetje uw grondhouding ten aanzien van de bevalling? 'Niet al te veel zeuren, nee. Al is dat meer een houding die ik aanneem ten opzichte van mezelf. Vrouwen mogen tegen mij over alles zeuren, want ik heb veel compassie voor vrouwen. Ik vind vrouwen geweldige wezens. Al zijn er ook héél veel kutwijven.' Gierende lach. 'Net zoals er veel goddelijke mannen zijn én massa's beschadigde mannen. Elke verkrachter heeft een moeder. En dat is niet zelden, denk ik, een passief-agressieve, vervelende vrouw.'

Een man wordt toch geen verkrachter omdat zijn moeder gemeen is? 'Ik weet zeker dat als een jongetje geboren wordt bij een moeder die hem lichamelijk koestert, die hem aan de borst houdt, hem eindeloos aan haar tepel laat zuigen – de eerste vorm van tongzoenen, eigenlijk – en hem onbeperkt van haar laat genieten, terwijl ze hem tegelijkertijd vertelt dat hij niet in de tepel mag bijten, en dus grenzen stelt, een moeder van wie door haar partner bovendien zichtbaar gehouden wordt, dat jongetje nooit een vrouw zal verkrachten. Nooit.'

Dat weet u zeker. 'Ja. De eerste drie jaar van het leven van een mens zijn cruciaal, zeker op het gebied van aanraking en sensualiteit. Ik heb in mijn leven ontzettend veel mannen gezien die niet door hun moeders gekoesterd zijn en wier vaders niet het goede voorbeeld gaven. En wat levert dat op? Stront aan de knikker.'

Ze schatert. 'Echt! Trump, Poetin, Stalin, Hitler – allemaal hadden ze ijskoude bitches als moeder. Het bewonderen, het liefhebben van het vrouwenlichaam, dat ontstaat bij een mannetje in de relatie met zijn moeder. Bij een meisje ook, maar daar gaat het om de verhouding van het meisje met haar eigen lichaam. Bovendien: als jongens worden liefgehad door hun ouders, ook fysiek, zullen ze de vrouwelijkheid in zichzelf leren waarderen. Dat leidt tot mannen die nét wat meer oestro zijn. Obama versus Trump, je begrijpt wat ik bedoel. Trump heeft niks met vrouwen, hij wil ze alleen maar neuken. Obama, die door zijn moeder en oma liefdevol is opgevoed, is een oestro-testoman, dat zie je meteen.'

Een man met penisbeschaving. 'Absoluut. Maar over het algemeen maak ik me zorgen. Na de feminiene jaren zestig en zeventig heb ik de samenleving weer steeds masculienier zien worden. Het lijkt alsof sommige mannen voelen dat er hordes vrouwen aan de poort staan te rammelen, en zich daardoor juist misdragen. Ondertussen is er voor meisjes geen leidraad, ze imiteren jongens, omdat ze niet weten hoe ze zich moeten verhouden tot hun eigen seksualiteit. Ik zag het bij schoolvriendinnen van mijn zoons, pareltjes, prachtige hindes, die in het fietsenhok werden gepakt door een

'Als iemand egoïstisch was tijdens de seks, stond ik gelijk naast het bed te briesen'

jongen uit de hogere klassen en vervolgens gedumpte. Hun glans verdween, ze waren alleen nog bezig met hun telefoons, met jongens en seks. In hun studententijd gaan die meisjes op Tinder, om vervolgens door talloze jongens te worden weggeswipet, en als ze een keer beet hebben, laat de jongen ze vaak na een nachtje links liggen. Die zit alweer te swipen, op zoek naar de volgende. Sommige jongens zien Tinder als een gratis hoerenkast.'

Maakt u meisjes nu niet veel te kwetsbaar? 'Meisjes zijn veel kwetsbaarder. Seksualiteit, échte seksualiteit gaat bij meisjes en vrouwen over weerloosheid. Dat heb ik zelf door schade en schande moeten leren. Seks heeft niets met macht te maken, en ook niet met ongelijkwaardigheid. Een jongen die een meisje voor één nacht het bed in weet te krijgen, creëert een ongelijkwaardige situatie – hij heeft een ander belang dan het meisje. Meestal hè, meestal. Er zijn ook gepantserde meisjes, die denken: kan mij het schelen. Zo was ik zelf. Maar zelfs die zitten de volgende avond naar hun telefoon te kijken. Vrouwelijke seksualiteit draait om ontvankelijkheid. En dan, als iemand bij je binnenkomt: overgave. Dat is het hoogste genot. Als jij hem vertrouwt en je helemaal kunt overgeven, pas dan kan hij je de hemel in neuken.'

Kan een vrouw alleen optimaal genieten van seks als ze het doet met een man die van haar houdt? 'Ja, dat beweer ik. Je kunt véél beter niet neuken, dan slecht neuken. Dat is een belangrijke uitspraak. Want, hier komt-ie: slecht neuken is slecht voor je vagina. Het vrouwelijk geslachtsapparaat is niet gebouwd op grofheid en geweld, maar ook saai neuken is slecht. De vagina is namelijk zo gevoelig als een paard en heeft het geheugen van een olifant. Alles wat je meemaakt, seksueel, wordt in het bekkenbodemgebied opgeslagen. Verkrachting is voor vrouwen het allerverschrikkelijkste wat er kan gebeuren. Maar ook te grof gepakt worden door je eerste vriendje, zonder dat je daar klaar voor bent, is hartstikke schadelijk. Er is zoveel slechte seks, dat wil je niet weten! Vraag vrouwen naar hun eerste seks, en ze barsten vaak in tranen uit. Ik heb niks tegen jongens, maar in de puberteit zijn ze gewoon heel egocentrisch.'

Hoe hebt u uw eigen twee zoons seksueel opgevoed? 'Ik heb steeds gezegd: wat je ook doet, doe het lief. Ook als het voor één nacht is. Doe het lief. Mijn jongens zeggen: 'Mam, als ik een meisje voor één nacht heb, dan hou ik op dat moment echt van haar.' Dat is in ieder geval wat, denk ik dan maar. Over porno heb ik tegen ze gezegd: dit is niet hoe het gaat, en ➤

ook niet hoe het hoort. Ik denk dat porno een slechte invloed heeft op jongens en meisjes. Het leidt tot kopieergedrag en tot een behoefte aan steeds meer en steeds heftiger prikkels. Porno is totaal masculien en werkt bij mannen met een laag zelfbeeld misogynie in de hand.'

Zouden meisjes langer maagd moeten blijven, vindt u? 'Ja, sowieso. Vroeger zat de priester of de imam er met zijn macht bovenop, maar in het seculiere Nederland moeten meisjes zichzelf beschermen. Zorg dat je ontmaagd wordt door iemand die jou geweldig en mooi vindt. Want het is slecht voor je gevoel van eigenwaarde om seks te hebben met iemand die jou objectivert. Slechte seks maakt meisjes onzeker, haalt ze onderuit, zet ze terug in hun emancipatie. Jonge vrouwen die veel random seks hebben gehad, leren om te onthouden. Je hebt seks met iemand, laat iemand binnen, en doet daarna of het niet is gebeurd. En de volgende keer gebeurt hetzelfde, de seks is zogenaamd geil en klaarkomen is geen probleem. Maar! Als deze vrouwen later in hun leven een intieme relatie krijgen met een man van wie ze houden, van wie ze misschien kinderen willen, dan is intimiteit ineens moeilijk, zelfs beangstigend. Ad-hocseks is voor meisjes inherent onveilig, ook al doen ze er gewoon aan mee. En die onveiligheid, die krijg je er vaginaal gewoon niet meer uit. Waardoor overgave, de sleutel tot écht goede seks, bijna onmogelijk wordt.'

U schat dat bij 40 procent van de mannen het testosteron 'de verkeerde kant op is gevallen'. Waarop baseert u dat? 'Dat is mijn schatting. Ik zeg daarmee niet dat 40 procent van de mannen een potentiële verkrachter is. Laat ik milder zijn. Ongeveer de helft van de mannen is goddelijk, de rest bestaat uit kneuzen en *scum*. Kneuzen kunnen goddelijk worden, als ze beter hun best doen. Maar zeker 40 procent van de mannen heeft geen of te weinig penisbeschaving.'

Als een man dit leest en twijfelt of hij wel genoeg penisbeschaving heeft, wat kan hij dan doen om zichzelf te verbeteren? Denkt even na. 'Het is nooit te laat om een vrouw echt te beminnen. Echt werk te maken van seks. En niet de hele tijd te willen klaarkomen.'

Mannen moeten minder klaarkomen? 'Ja! Voor een man moet het hoogste genot zijn dat de vrouw klaarkomt en de hemel in wordt geneukt. Dáár moet hij opgewonden van raken, en dan komt hij al dan niet klaar, maar dat zou geen prioriteit moeten hebben. Nog iets: bij een vrouw zorgt klaarkomen voor een explosie van oxytocine, en die dendert nog een hele tijd na. Bij een man is het oxytocine én dopamine, en na het orgasme is het bémg, klaar. En dan wil hij pizza, een sigaret opsteken. Voor een vrouw is dat lastig, die wil nagenieten en snapt niet dat die man meteen over pizza begint. Ook daarom zou ik tegen mannen willen zeggen: kom eens wat minder klaar.'

Wat bedoelt u met 'minder'? 'Nou, zeker niet elke keer. Dat is ook voor mannen zelf fijner, want als ze niet klaarkomen zijn ze na de seks vaak heel vrolijk. Dan houden ze hun oxy-

'Mannen moeten de penisbeschaving opbrengen het dan maar een tijdje zonder seks te doen'

tocine op peil, snap je? Mannen zijn enorm egocentrisch in het najagen van hun orgasmes, vreselijk. En vrouwen denken dat het zo hoort, dat een man altijd moet klaarkomen. Helemaal niet waar.'

Denkt u dat het met de penisbeschaving de goede kant op gaat, of juist niet? 'Op dit moment? Niet, denk ik. We zitten in een neo-masculiene golf, die een reactie is op de tweede feministische golf. Het neoliberalisme, het marktdenken, het vernietigen van het klimaat, dat zijn allemaal tekenen van masculiene overheersing.'

En sommige feministen laten zich door dat marktdenken te veel meeslepen, vindt u. Zo zei u in een tv-uitzending tegen Heleen Mees dat u haar gehamer op meer vrouwen in topfuncties onnozel vond: 'Ik vind dat vrouwen iets meer door de glazen vloer in hun eigen bekken moeten zakken, en daaruit kracht moeten putten.' 'Heleen Mees vind ik een typisch voorbeeld van een PH'tje. Een patriarchale hofdame, die zich als een mannetje gedraagt. Zelf weet ze niet hoe zwaar het is om het moederschap te combineren met een baan. Ik had dat dispuutje met haar op televisie, en toen we na afloop met elkaar in een taxi zaten, was het ineens een hele andere, veel lievere vrouw. 'Beatrijs, ik wil moeder worden, wat denk je ervan?' Gespleten. Dat zie ik overigens vaker bij vrouwen.'

U vindt dat vrouwen zich niet in een patriarchaal keurslijf van presteren moeten laten persen. 'Ik vind dat vrouwen én mannen allebei minder moeten gaan werken, zodat er tijd is om samen liefdevol op te voeden en beiden een carrière op te bouwen. Daar moeten mannen dus hun verantwoordelijkheid in nemen. En de vrouw zou ik het eerste jaar na de bevalling zeker niet meer dan drie dagen aanraden, want het is gewoon *killing* zwaar. Allebei fulltime werken is echt onzin, dat kan, als je niet uitkiijkt, leiden tot relatieproblemen en emotionele verwaarlozing. Tenzij je een hele lieve au pair hebt, maar eigenlijk kan het gewoon niet. Zelfs ik, met al mijn energie, moest na het krijgen van mijn tweede kind constateren dat het niet ging, al dat werken van mij.'

Heeft u na dat taxiritje ooit nog contact met Heleen Mees gehad? 'Ik heb haar ooit nog eens op een receptie gezien. Ik zei tegen haar: 'Volgens mij werk jij zélf niet fulltime!' Ze schrijft af en toe een column, maar wat doet ze eigenlijk de rest van de tijd? Hetzelfde geldt voor een journalist als Elma Drayer, die doet uit de hoogte over verwende deeltijdprinsesjes terwijl ze zelf volgens mij ook de luxe heeft dat ze niet fulltime hoeft te beulen. Ik vind Nederlandse vrouwen eerlijk gezegd erg stoer. Ze zijn zó leuk halsstarrig, ze doen waar ze zin in hebben. Er is helemaal niks mis met een periode drie dagen werken, als je maar met één been in het arbeidsproces blijft staan. Neem Sigrid Kaag. Die heeft vier kinderen. Toen haar kinderen jonger waren, was ze diplomaat. Nou, neem van mij aan, want ik weet dit toevallig uit betrouwbare bron, dat ze toen niet zo hard heeft gewerkt. Later werd haar carrière weer belangrijker. Heel slim, denk ik. Veel slimmer dan

keihard blijven werken als je kleine kinderen hebt en daarvoor overspannen en ongelukkig worden. Je krijgt er bovendien geen fijne kinderen van. Gelukkige kinderen vereisen een diepte-investering, het klinkt flauw, maar het is echt zo.'

U deed zelf nooit iets in het huishouden, maakte lange werkdagen en had een au pair. Heeft u moeten opboksen tegen vooroordelen over wat een goede moeder is? 'Dat niet. Maar ik vind zelf wel dat ik te hard heb gewerkt. Achteraf denk ik: dat was niet nodig. Gelukkig was Roel een fantastische en aanwezige vader, hij deed thuis 60 procent en ik 40. Zonder hem had ik het niet gered. Het is moeilijk hoor, een baan, kinderen, en je huwelijk leuk houden. In het begin ben je hartstochtelijk, je trouwt, wordt zwanger, en na de tweede komen vaak de donkere kanten van je partner aan de oppervlakte – de stress, de zeurpieterij, de nare kanten, die iedereen heeft. En dat is funest voor de seks. Ga je maar eens seksueel overgeven aan een man die je de rest van de dag eigenlijk best vervelend vond.'

Heeft u zo'n periode zelf ook ervaren? 'Absoluut. Mijn huwelijksleven heeft een grote dip gekend. Al deden we ook in die dip nog leuke dingen. Elk jaar op onze trouwdag gingen we evalueren. Ik deed mijn trouwjurk aan, hij zijn trouwpak, en dan gingen we naar Café Keizer. Wat zit je dwars, wat zijn de verbeterpunten? Maar het was best lastig. Voor het eerst in mijn leven had ik geen zin in seks, ik wist niet wat me overkwam.'

Probeerde u zin te maken? 'Je kunt best proberen in de stemming te komen, maar het moet niet tegen heug en meug zijn. Wij deden het een tijdje helemaal niet, en opeens ging het weer, zo simpel was het. Bij vrouwen is seksualiteit geen constant gegeven. Zeker na het krijgen van kinderen is het bij veel vrouwen gewoon even op. Kinderen zijn gematerialiseerde seksuele energie. En zelf ben je gewoon léég. Onze oudste zoon heb ik ook lang borstvoeding gegeven, hij was zo *hooked*, ik kreeg hem er niet van af. Hij was tweeënhalf. 'Mama, deze bobbo is up, ande bobbo', zei hij dan. En dan was het ook nog zo dat de jongens de eerste tien jaar van hun leven bij ons hebben geslapen. Stijntje, de jongste, was een huilbaby, dus het begon met hem, maar de oudste vond het ongezellig en wilde er ook bij, dus stonden er twee aanhangbedjes naast ons bed, het was een soort vliegdekschip. Nou, ik vond het verrukkelijk. Ik kwam van mijn werk, ging eten, met de jongens in bad en daarna naar bed. Ik ging slapen op kinderbedtijd, zo moe was ik in die tijd. Roel kwam pas uren later. Waar het om gaat is: als de dip er is, moeten mannen de penisbeschaving kunnen opbrengen het dan maar een tijdje zonder seks te doen. Intimiteit, samen in bed liggen, is ook héérlijk. Dus ja, ik heb met Roel echt een groeitraject gehad. Dat komt in mijn volgende boek aan de orde. Toen ik hem 29 jaar geleden ontmoette, dacht ik absoluut dat hij goddelijk was. Maar toen we twee kinderen hadden, wist ik het niet meer zo zeker. En nu twijfel ik niet meer. We zijn allebei goddelijk.'